

Služebníci Boží.

Zcela bezdůvodně se mnozí lidé doposud domnívali, že služebníky církví, chrámů a vůbec vykonavatele všech náboženských obřadů lze považovat za služebníky Boží.

Tento pojem byl kdysi v čase počátku a výstavby kultů všeho druhu rozset samotnými služebníky těchto kultů, kteří si tím snažili zjednat vážnost, kterou by osobně jen obtížně mohli získat. A to zůstalo zachováno až dodnes, aniž by si někdo snažil ujasnit, že v tom místo užitku spočívá pro lidstvo škoda a, co je při tom hlavní věcí, zneuznání Boha!

Člověk, který ve stvoření stojí s bdělým duchem, který se nedrží uzavřen pro jemné citové záchvěvy své duše, není schopen nikdy uznat jako Pravdu to, že velkému a živoucímu Bohu lze skutečně sloužit prováděním kultů, žebráním, jemuž lidé říkají „modlení“, nebo snad mrskáním! Tím přece svému Bohu nic **nedáváte!** Tím mu nic neprokazujete! Co tím vlastně chcete sledovat? Na to neumíte odpovědět, ani když stojíte před soudnou stolicí Boží. Budete muset zůstat němí; neboť jste to všechno prováděli jen **pro sebe!** K **vašemu** vnitřnímu uspokojení a k povýšení nebo v zoufalství a nouzi.

Pravím vám: Jedině **ten** člověk, který stojí správně ve stvoření svého Boha, uznává sám sebe jako část stvoření a **podle toho žije**, ten je opravdovým služebníkem Božím, lhostejno, jakým způsobem je činný v nutných potřebách pozemského života. Neustále se při tom snaží jakožto část stvoření přizpůsobovat se **těm** zákonům, které ve stvoření **podporujícíně** působí. Tím

podporuje stvoření i on sám a slouží tím jediným pravým způsobem svému Bohu, protože pravým vřazením se může povstat **jen** štěstí, radost a trvalý vývoj!

K tomu se ovšem musí naučit stvoření znát.

A toto jediné je pro vás nutností! **Znát** Boží vůli, která spočívá ve stvoření a trvale tam dosahuje samočinného působení. Avšak právě o to jste se doposud nestarali ještě nikdy správným způsobem. A přece to s vámi všemi není jiné, než že stojíte jakoby v ohromném soustrojí, musíte jím procházet, aniž byste někdy na něm mohli něco změnit nebo vylepšit.

Nestojíte-li a nejdete-li však v něm **správně**, tak vám všude hrozí nebezpečí, musíte narážet, můžete se zřítit a také být roztrháni. Právě tak jako v obrovské strojovně, kde běhá sem a tam nesčetně kmitajících hnacích řemenů v nezadržitelném pohybu, které každého neznalého vážně ohrožují na každém kroku, avšak znalému jen slouží a jsou mu k užítku. Nejinak je tomu s lidmi ve stvoření!

Učte se konečně správně znát toto soustrojí, neboť je smíte a máte tak využít k vašemu štěstí! Avšak k tomu se nejdříve tak jako všude jinde musíte stát žáky! Největší ze všech děl, toto stvoření, nečiní v tom žádných výjimek, nýbrž je tomu přesně tak jako u děl lidských. Dokonce i auto působí **zkušenému** jen radost. Tomu, kdo ho neumí řídit, přináší však smrt!

Tisíceré příklady máte přece v malém měřítku hmatatelně před sebou! Proč jste se na nich ještě nikdy nepoučili?

Lze to přece všechno prostě a přirozeně poznat! Avšak

právě v tom stojíte jako před zdí! Tupě, lhotejně, se zarputilostí, kterou nelze vysvětlit. Jedná se zde přece nakonec o váš život, o celé vaše bytí!

Jen konstruktér sám může vám vysvětlit strojní zařízení nebo ten, koho **on** k tomu přibral! Tak je tomu zde na zemi a nejinak ve stvoření! Avšak právě tam chtějí lidé, kteří jsou sami jen částí stvoření, sami ze sebe všechno vědět lépe než mistr a nechtějí žádné poučení k používání tohoto soustrojí, nýbrž chtějí sami vyučovat základní zákony, které se snaží stanovit jen povrchním pozorováním zcela slabých výběžků velkého a skutečného celku, k jehož **vytušení** se vždy udržovali uzavření; o vědění tudíž nemůže být doposud ani řeči.

A přece vám již byla mnohokrát láskyplně nabídnuta možnost poznání, nejprve v ostrém vytyčení skrze zákony, které mohl předat Mojžíš, potom dokonce skrze Syna Božího, který se snažil vám je předat v podobenstvích a obrazech.

Obsah však nebyl poznán, nýbrž byl lidským chtěním vědět vše nejlépe zle zkomolen, zastřen a pokřiven.

Nyní se podává potřetí a naposledy opět příležitost skrze Poselství Grálu vidět jasně Boží zákony ve stvoření, aby se lidé mohli stát pravými Božími služebníky, plně vědomými v radostném a šťastném činu, jak to pravá bohoslužba vyžaduje!

Radost a štěstí může být v celém stvoření. Nouzi a trápení, nemoc a zločin vytvořili jste si vy lidé zcela sami, protože jste až dodnes **nechtěli** poznat, v čem spočívá ohromná síla, která vám byla dána na cestu všemi světy, jež musíte všichni za účelem vývoje na své vlastní přání projít.

Postavíte-li se jen správně, tak přimějete Sílu, aby vám přinesla sluneční jas a štěstí! Avšak takto stojíte ve všeobsláhlém soustrojí bezmocně a maličcí, a přece se chlubíte stále ještě velkými slovy o sobě samých a vašem vědění, až se konečně budete muset zřítit vlivem svých chyb, které povstaly jen z nevědomosti a nechtění se učit.

Konečně se probudte! Staňte se nejdříve **žáky**, abyste dosáhli **vědění**, neboť jinak žádného nedosáhnete.

Vždyť vy jste nyní vůči Stvořiteli mnohem méně než hmyz. Ten věrně plní účel, který plnit má, zatímco vy jste jako lidští duchové selhali! Selhali jste skrze svou ješitnou vědychtivost, která není žádným vědáním. Školy, které jste zřídili a na tomto falešném vědění vybudovali, jsou řetězy, které vás drží pevně spoutané a které každý duchovní vzestup již v prvním pokusu zadusí, protože ti, co vás vyučují, ho sami nemohou podniknout!

Děkujte Pánu, že vám bude nyní násilně vzata možnost k dalšímu tak prázdnému a všemu jen škodícímu bytí, poněvadž jinak byste nikdy nedospěli k poznání zavrženíhodnosti, která vás dnes všude obklopuje a ve které se musíte v celém stvoření jevit směšně, jako prázdné groteskně vyšňožené loutky, které v sobě nesou spícího ducha!